

Til lovforslag nr. L 80

Folketinget 2011-12

Betænkning afgivet af Skatteudvalget den 11. april 2012

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af kildeskatteloven, pensionsafkastbeskatningsloven, pensionsbeskatningsloven og skattekontrolloven

(Ændret afkastbeskatning af pengeinstitutordninger placeret i unoterede aktier og ved personers ophør af skattepligt, harmonisering af fristen for afregning af institutskat og indvidskat ved pensionsinstitutters ophør af skattepligt, mulighed for uden afgift at stoppe udbetalingen af en livsvarig alderspension m.m.)

[af skatteministeren (Thor Möger Pedersen)]

1. Ændringsforslag

Skatteministeren har stillet 5 ændringsforslag til lovforslaget.

2. Udvalgsarbejdet

Lovforslaget blev fremsat den 1. februar 2011 og var til 1. behandling den 28. februar 2012. Lovforslaget blev efter 1. behandling henvist til behandling i Skatteudvalget.

Møder

Udvalget har behandlet lovforslaget i 2 møder.

Høring

Et udkast til lovforslaget har inden fremsættelsen været sendt i høring, og skatteministeren sendte den 6. juli 2011 dette udkast til udvalget, jf. folketingsåret 2010-11, 1. samling alm. del – bilag 266. En del af lovforslaget blev sendt i høring samtidig med lovforslagets fremsættelse, og skatteministeren sendte den 1. februar 2012 en orientering herom til udvalget. Den 1. og 23. februar 2012 sendte skatteministeren de indkomne høringssvar og et notat herom til udvalget.

Spørgsmål

Udvalget har stillet 2 spørgsmål til skatteministeren til skriftlig besvarelse, som denne har besvaret. 1 af udvalgets spørgsmål og skatteministerens svar herpå er optrykt som bilag 2 til betænkningen.

3. Indstillinger og politiske bemærkninger

Et *flertal* i udvalget (udvalget med undtagelse af LA) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de stillede ændringsforslag.

Dansk Folkepartis medlemmer af udvalget bemærker, at Dansk Folkeparti samlet set kan anbefale det fremsatte lovforslag med de af skatteministeren stillede ændringsforslag. Dog vil Dansk Folkeparti påpege, at Dansk Folkeparti i forbindelse med 1. -behandlingen af lovforslaget satte spørgsmålstegn ved formålet og fornuften i, at loftet for fradragsberettigede indbetalinger til ratepension og ophørende alderspension af den nye regering blev sænket fra 100.000 kr. til 50.000 kr., og i den forbindelse fremsatte Dansk Folkeparti et ønske om at hæve – eller ligefrem fjerne – denne skattegrænse. Dansk Folkeparti stillede i forlængelse heraf også L 80 – spørgsmål 1, som sammen med skatteministerens svar herpå er optrykt som bilag til betænkningen.

Et *mindretal* i udvalget (LA) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandlingen. Mindretallet vil stemme for de stillede ændringsforslag.

Inuit Ataqatigiit, Siumut, Sambandsflokkurin og Javnaðarflokkurin var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.

4. Ændringsforslag med bemærkninger

Ændringsforslag

Af skatteministeren, tiltrådt af udvalget:

Til § 3

1) Efter nr. 3 indsættes som nyt nummer:

»01. I § 2 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Ved lige store løbende ydelser forstås, at beregningsgrundlaget ved påbegyndelsen af udbetalingen forventes at medføre lige store ydelser over hele ordningens udbetalingsperiode. Ved beregningen af ydelserne kan der dog maksimalt benyttes en rente svarende til den til Finanstilsynet senest meddelte nyplaceringsrente for obligationer og pantebreve plus 1 procentpoint, og herfra fradraget produktet af den nævnte rente, inklusive procenttillægget, og skattesatsen ifølge pensionsafkastbeskatningslovens § 2, jf. dog 3. pkt. Falder den maksimale rente i udbetalingsperioden under den beregnede rente, beregnes nye ydelser senest med virkning for ydelser, der udbetales 3 måneder efter meddelelsen af den nye nyplaceringsrente. For ordninger med ret til rentebonus kan grundlagsrenten anvendes i stedet for den maksimale rente som nævnt i 2. pkt., hvis grundlagsrenten overstiger den maksimale rente. For ordninger, der er tilknyttet investeringsfonde, jf. lov om finansiel virksomhed, bilag 8, III, kan ydelserne vælges beregnet efter principperne i pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 2. Sættes udbetalingen af en livsvarig alderspension delvis i bero, opgøres en ny ydelse senest ved førstkomende kalenderårs begyndelse. Sættes udbetalingen af en livsvarig alderspension helt i bero, opgøres en ny ydelse ved genoptagelsen af udbetalingerne. Genoptages ydelserne i samme kalenderår, hvor ydelserne er blevet sat i bero, kan opgørelsen af nye ydelser dog ske ved det følgende kalenderårs begyndelse.«

2) I det under *nr. 8* foreslåede § 30, *stk. 1, 12. pkt.*, indsættes efter »livsvarig alderspension«: »helt eller delvis«.

[Udvidelse af mulighed for at sætte udbetalingen af livsvarig alderspension i bero]

Til § 4

3) I det under *nr. 3* foreslåede § 8 F, *stk. 1, nr. 8*, indsættes efter »omfattet af«: »nævnte lovs«.

[Redaktionel ændring]

4) I den under *nr. 6* foreslåede ændring af § 11 C, *stk. 1, 2. pkt.*, indsættes efter »godkendt efter«: »pensionsbeskatningslovens«.

[Redaktionel ændring]

Til § 6

5) *Stk. 3* affattes således:

»*Stk. 3.* § 3, nr. 1 og 01, har virkning for pensionsordninger med løbende udbetalinger, der påbegyndes udbetalt den 28. marts 2012 eller senere. For pensionsordninger, der er påbegyndt udbetalt senest den 27. marts 2012, kan en anvendt beregningsrente, der overstiger 4,235 pct., fastholdes. Ændres den anvendte beregningsrente senere, finder § 3, nr. 1 og 01, anvendelse.«

[Ændring af virkningstidspunktet for kravet om lige store ydelser]

Bemærkninger

Til nr. 1, 2 og 5

Skatteministeriet har været i dialog med Forsikring & Pension om behovet for justeringer af lovforslaget. I dialogen har Forsikring & Pension indkredset de tre problemområder, hvor det efter branchens opfattelse er nødvendigt at tilpasse lovforslaget.

For det første støtter Forsikring & Pension, at der helt generelt skal anvendes realistiske forudsætninger ved beregning af ydelserne på pensionsordninger med løbende udbetalinger, men har efterlyst en konkretisering af, hvad der forstås med »lige store ydelser«, jf. forslaget om at pensionsordninger med løbende udbetalinger skal udbetales i lige store ydelser.

På baggrund af dialogen med Forsikring & Pension foreslås det at ændre lovforslaget, således at det af pensionsbeskatningslovens § 2, *stk. 2*, vil fremgå, at kravet om lige store ydelser er opfyldt, hvis beregningsgrundlaget ved påbegyndelsen af udbetalingen må forventes at medføre lige store ydelser over hele ordningens udbetalingsperiode, jf. ændringsforslag nr. 1. Det foreslås dog samtidig at fastsætte en målbar maksimal fremtidig afkastforudsætning i form af en beregningsrente, der tager udgangspunkt i nyplaceringsrenten for obligationer og pantebreve, der fremgår af de såkaldte samfundsforudsætninger, jf. nærmere herom nedenfor.

Til brug for pensionsfremskrivninger udarbejder Finansrådet og Forsikring & Pension således årligt en række fælles forudsætninger (samfundsforudsætninger) med hensyn til forrentningen af pensionskundernes indbetalte midler, herunder afkast af relevante aktivkategorier, inflationsniveau og skattesatser etc. Finansrådet og Forsikring & Pension meddeler samfundsforudsætningerne til Finanstilsynet.

I dialogen med Skatteministeriet har Forsikring & Pension anført, at en anvendt beregningsrente ikke må kunne medføre systematisk fremrykning eller udskydelse af de livsvarige ydelser. Dette ideal kan Skatteministeriet tilslutte sig. Derimod kan det ikke udelukkes, at ydelserne vil svinge – såvel opad som nedad – når selskaberne løbende vurderer, om den anvendte beregningsrente fortsat er realistisk, og eventuelt justerer ydelserne på denne baggrund.

Forsikring & Pension har på denne baggrund ønsket en justering af lovforslaget, sådan at det af pensionsbeskatningsloven vil fremgå, at kravet om lige store ydelser er opfyldt, hvis beregningsgrundlaget ved påbegyndelsen af udbetalingen må forventes at medføre lige store ydelser over hele ordningens udbetalingsperiode.

I sin rene form ses denne model imidlertid at lide under de samme problemer, som det fremsatte lovforslag i flere høringsvar er blevet kritiseret for. Lovforslagets ideal er netop, at der skal være tale om lige store ydelser over hele ordningens udbetalingsperiode med de naturlige udsving, der først og fremmest følger af det realiserede afkast i perioden. Centralt for både det fremsatte lovforslag og Forsikring & Pensions model er, hvad der kan forventes af afkast i perioden. Men en sådan forventning kan spænde fra det pessimistiske eller forsigtige over det realistiske til det optimistiske eller decideret overoptimistiske eller urealistiske.

Det er på denne baggrund, ændringsforslaget skal ses, hvorefter det af pensionsbeskatningslovens § 2, stk. 2, vil fremgå, at kravet om lige store ydelser er opfyldt, hvis beregningsgrundlaget ved påbegyndelsen af udbetalingen må forventes at medføre lige store ydelser over hele ordningens udbetalingsperiode, jf. Forsikring & Pensions forslag, dog under anvendelse af en fastsat maksimal beregningsrente, jf. ændringsforslag nr. 1.

Ved beregningen af ydelserne kan der således benyttes en rente, der maksimalt må svare til den til Finanstilsynet senest meddelte nyplaceringsrente for obligationer og pantebreve plus 1 procentpoint fradraget PAL-skattesatsen ifølge pensionsafkastbeskatningslovens § 2. Den senest udmeldte nyplaceringsrente for obligationer og pantebreve udgør 4 pct., hvorfor den maksimale beregningsrente udgør 5 pct. minus PAL-skattesatsen, dvs. 4,235 pct.

Dels tager tillægget på 1 procentpoint højde for, at aktivsammensætningen også i udbetalingsperioden kan bestå af andet end obligationer m.v., dels sikrer det et vist spillerum for det enkelte pensionsinstitut til at anvende en tilpas høj beregningsrente, der vil kunne fastholdes i længst mulig tid i udbetalingsperioden. Reglen om en maksimal rente vil således kun stille krav om ændrede ydelser, hvis den maksimale rente ifølge pensionsbeskatningslovens § 2, stk. 2, i udbetalingsperioden falder under den af pensionsudbyderen tidligere anvendte afkastforudsætning. Sker det, skal der efter forslaget beregnes nye ydelser senest med virkning for ydelser, der udbetales 3 måneder efter meddelelsen af den nye nyplaceringsrente.

Hvis maksimumrenten – som den p.t. vil være efter det fremsatte lovforslag – udgør 4,235 pct., vil instituttet med fordel kunne anvende en beregningsrente på eksempelvis 3,5 pct., sådan at et rentefald på eksempelvis 0,5 procentpoint (men i øvrigt op til 0,735 procentpoint) ikke vil kræve en omberegning af ydelserne.

Det foreslås dog samtidig, at grundlagsrenten for ordninger med ret til rentebonus, dvs. gennemsnitsrenteprodukter med garanterede ydelser, vil kunne anvendes i stedet for den maksimale rente, hvis grundlagsrenten overstiger sidstnævnte. Den garanterede ydelse vil altid kunne udbetales, uden at det vil være i konflikt med den foreslåede regel. Realiseret merafkast/bonus i forhold til det garanterede niveau kan også altid udbetales, selv om dette får ydelserne inklusive bonus til at variere i størrelse. Tilsvarende gælder for en 0-garanti-rente.

På samme måde som for gennemsnitsrenteprodukter uden garanterede ydelser, jf. nedenfor, vil det desuden være

muligt at anvende et beregningsgrundlag, der må forventes at medføre lige store ydelser over hele ordningens udbetalingsperiode, til at fastsætte ydelserne, selv om dette beregningsgrundlag overstiger beregningsgrundlaget for den garanterede ydelse. Det bemærkes i øvrigt, at en evt. generel nedsættelse til under det garanterede niveau – eksempelvis som følge af indgriben fra Finanstilsynet – ikke vil være i strid med pensionsbeskatningslovens § 2.

For så vidt angår gennemsnitsrenteprodukter uden garanterede ydelser, vil instituttet kunne bruge den maksimale rente eller en lavere rente til at beregne ydelserne, jf. ændringsforslaget. Realiseret merafkast vil kunne udbetales årligt, ligesom et eventuelt dårligere afkast kan reducere ydelserne. Afkastet kan altså få ydelserne til at variere, men det vil være i overensstemmelse med pensionsbeskatningslovens § 2. Og så længe den til enhver tid gældende maksimale rente overstiger den anvendte beregningsrente, vil den foreslåede regel ikke kræve en nyberegning af ydelserne.

For så vidt angår markedsrenteprodukter, vil det ud over de ovennævnte forsikringsprincipper være muligt at anvende reglerne i pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 2, således at ydelserne kan beregnes ud fra et serieprincip, jf. § 11 A, stk. 2, nr. 1, eller et annuitiesprincip, jf. § 11 A, stk. 2, nr. 2. Nye ydelser beregnes i dette tilfælde ved hvert kalenderårs begyndelse. Ved anvendelsen af annuitiesprincippet træder den senest beregnede maksimale rente i stedet for amortisationsrenten efter pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 3.

Det bemærkes i den forbindelse, at Skatteministeriet overvejer en tilsvarende justering af udbetalingsreglerne for rateopsparinger, så den foreslåede maksimale beregningsrente afløser amortisationsrenten ved beregningen af rateudbetalinger efter annuitiesprincippet.

For det andet har Forsikring & Pension og Skatteministeriet drøftet mulighederne for branchen for at tilbyde forskellige former for delpension med henblik på at give mulighed for en mere fleksibel fastholdelse på arbejdsmarkedet.

Efter det fremsatte lovforslag er det alene muligt at sætte udbetalingen af en livsvarig alderspension helt i bero, mens en nedsættelse af ydelsen ikke er mulig. Det vil dog være muligt at opdele en livsvarig alderspension under udbetaling og sætte den ene del helt i bero, hvorved der opnås samme effekt som en nedsættelse af ydelsen. Forsikring & Pension har imidlertid påpeget, at det vil medføre unødige omkostninger til systemtilpasning og unødige og fordyrende administration ikke at kunne tilbyde en nedsættelse inden for en og samme ordning. Det vil ellers gavne muligheden for fleksibel tilbagetrækning og fastholdelse af ældre på arbejdsmarkedet så længe som muligt.

På denne baggrund foreslås det, jf. ændringsforslag nr. 2, at udvide muligheden for berostillelse af ydelserne til også at omfatte delvis berostillelse, dvs. en midlertidig nedsættelse af ydelserne på en livsvarig alderspension.

Det foreslås samtidig, at hvis udbetalingen af en livsvarig alderspension sættes delvis i bero, opgøres en ny ydelse senest ved førstkommande kalenderårs begyndelse, jf. ændringsforslag nr. 1. Det sikrer den fornødne fleksibilitet ved delvis berostillelse, idet der ellers ville skulle beregnes en ny ydelse efter hver eneste delvise berostillelse, f.eks. i en situ-

ation, hvor en given månedsydelse aftales nedsat med et specifikt beløb. Den delvise berostillelse af en månedsydelse får derfor ingen betydning for de følgende månedsydelser, som kan fastholdes, medmindre også disse ydelser specifikt aftales nedsat. Pensionsinstituttet kan dog også vælge at genberegne ydelserne umiddelbart efter den delvise berostillelse. Samlet set optimerer det fleksibiliteten for det enkelte institut og den enkelte kunde.

Sættes udbetalingen af en livsvarig alderspension helt i bero, opgøres en ny ydelse ved genoptagelsen af udbetalingerne. Genoptages ydelserne i samme kalenderår, hvor ydelserne berostilles, kan opgørelsen af nye ydelser dog ske ved det følgende kalenderårs begyndelse. Der beregnes således ikke ny ydelse ved kalenderårets begyndelse, hvis udbetalingen på dette tidspunkt fortsat er berostillet. Det følger også af ændringsforslag nr. 1.

For det tredje har Forsikring & Pension under drøftelserne med Skatteministeriet opfordret ministeriet til at genoverveje ikrafttrædelsen af de nye regler om lige store ydelser.

Efter lovforslaget har kravet om lige store ydelser virkning for pensionskunder, der påbegynder udbetaling fra lovforslagets fremsættelse, dvs. den 1. februar 2012. Formålet med det foreslåede virkningstidspunkt er at sikre, at kravet om lige store løbende ydelser bliver effektivt. Målsætningen med kravet – at undgå at pensionsordninger med løbende udbetalinger udbetales over en kort periode – ville være forspildt, i det omfang at bestående pensionsordninger med løbende udbetalinger, hvor den forsikredes pensionsalder er opnået, men udbetalingen endnu ikke påbegyndt, påbegyndes udbetalt med en kort udbetalingsprofil inden lovforslagets vedtagelse.

Forsikring & Pension har imidlertid påpeget, at der typisk er en vis ekspeditionsperiode knyttet til påbegyndelsen af udbetalingen af en pensionsordning, sådan at pensionskunder, der har påbegyndt udbetaling f.eks. den 1. februar eller den 15. marts 2012 før fremsættelsen af forslaget, kan have aftalt et ydelsesforløb, der ikke overholder det foreslåede krav om lige store ydelser. Der er derfor risiko for, at de pågældende pensionskunder har lagt deres økonomi an på en

forhøjet ydelse i begyndelsen af udbetalingsperioden, og at de derfor kan blive uforholdsmæssigt hårdt ramt af ændringen.

Det foreslås på denne baggrund, at virkningstidspunktet udskydes til den 28. marts 2012 svarende til ændringsforslagets offentliggørelse, således at forslaget først får virkning for pensionskunder, der påbegynder udbetaling fra og med den 28. marts 2012, jf. ændringsforslag nr. 5. For pensionsordninger, der er påbegyndt udbetalt senest den 27. marts 2012, kan en anvendt beregningsrente, der overstiger 4,235 pct., dvs. maksimumrenten beregnet på baggrund af den senest meddelte nyplaceringsrente for obligationer og pantebrev, fastholdes. Ændres den anvendte beregningsrente senere, finder de foreslåede regler om lige store ydelser, jf. lovforslagets § 3, nr. 1, og en maksimal beregningsrente, jf. ændringsforslag nr. 01, anvendelse også på ordninger, der er påbegyndt udbetalt senest den 27. marts 2012.

Til nr. 3

Ændringen er redaktionel.

I lovforslagets § 4, nr. 3, foreslås indsat et nyt nummer nr. 8 i skattekontrollovens § 8 F, stk. 1. I det foreslåede nye nummer henvises til § 53 A, stk. 1 og 3. Henvisningen skal imidlertid ikke være til bestemmelser i skattekontrolloven, men til pensionsbeskatningsloven.

Med ændringsforslaget foreslås den manglende henvisning til pensionsbeskatningsloven indsat.

Til nr. 4

Ændringen er redaktionel.

I lovforslagets § 4, nr. 6, foreslås en ændring af skattekontrollovens § 11 C, stk. 1, 2. pkt. I den foreslåede ændring af den pågældende bestemmelse er der henvist til §§ 15 C eller 15 D. Henvisningen skal imidlertid ikke være til bestemmelser i skattekontrolloven, men til pensionsbeskatningsloven.

Med ændringsforslaget foreslås den manglende henvisning til pensionsbeskatningsloven indsat.

Ane Halsboe-Larsen (S) Henrik Sass Larsen (S) Jacob Bjerregaard (S) John Dyrby Paulsen (S)

Pernille Rosenkrantz-Theil (S) Simon Kollerup (S) Thomas Jensen (S) Nadeem Farooq (RV) Rasmus Helveg Petersen (RV)

Camilla Hersom (RV) Jonas Dahl (SF) Jesper Petersen (SF) Frank Aaen (EL) Johanne Schmidt-Nielsen (EL)

Jørgen Arbo-Bæhr (EL) Hans Andersen (V) Gitte Lillelund Bech (V) fmd. Martin Geertsen (V) Kristian Pihl Lorentzen (V)

Tina Nedergaard (V) Torsten Schack Pedersen (V) Troels Lund Poulsen (V) Mads Rørvig (V) Dennis Flydtkjær (DF)

Mikkel Dencker (DF) Hans Kristian Skibby (DF) Karina Adsbøl (DF) Ole Birk Olesen (LA) nfmd. Brian Mikkelsen (KF)

Inuit Ataqatigiit, Siumut, Sambandsflokkurin og Javnaðarflokkurin havde ikke medlemmer i udvalget.

Venstre, Danmarks Liberale Parti (V)

47

Liberal Alliance (LA)

9

Socialdemokratiet (S)

44

Det Konservative Folkeparti (KF)

8

Dansk Folkeparti (DF)	22	Inuit Ataqatigiit (IA)	1
Radikale Venstre (RV)	17	Siumut (SIU)	1
Socialistisk Folkeparti (SF)	16	Sambandsflokkurin (SP)	1
Enhedslisten (EL)	12	Javnaðarflokkurin (JF)	1

Oversigt over bilag vedrørende L 80

Bilagsnr.	Titel
1	Høringsskema og høringssvar, fra skatteministeren
2	Orientering om delhøring af lovforslaget, fra Skatteministeriet
3	Høringsskema og høringssvar, fra skatteministeren
4	Udkast til tidsplan for udvalgets behandling af lovforslaget
5	Fastsat tidsplan for udvalgets behandling af lovforslaget
6	1. udkast til betænkning
7	Ændringsforslag, fra skatteministeren
8	2. udkast til betænkning

Oversigt over spørgsmål og svar vedrørende L 80

Spm.nr.	Titel
1	Spm. om at genoverveje, om det er hensigtsmæssigt at have 50.000kronersreglen, til skatteministeren, og ministerens svar herpå
2	Spm. om at uddybe de konsekvenser, det vurderes at få for hele pensionsmarkedet, at der stilles krav om, at livsvarige ordninger skal udbetales i lige store årlige ydelser, til skatteministeren, og ministerens svar herpå

1 af udvalgets spørgsmål til skatteministeren og dennes svar herpå

Spørgsmål 1 og skatteministerens svar herpå er optrykt efter ønske fra DF.

Spørgsmål 1:

Når ministeren har erfaret, at 50.000 kr.'s reglen for fradragsberettigede indbetalinger til ratepension og ophørende alderspension har utilsigtede virkninger, hvorfor foreslår ministeren så ikke denne regel ophævet i stedet for at foreslå nye regler, som skal modvirke det tidligere indførte 50.000 kr.'s loft? Vil ministeren genoverveje, om det er hensigtsmæssigt at have 50.000 kr.'s reglen?

Svar:

Der er ikke behov for at genoverveje loftet på 50.000 kr. for fradragsberettigede indbetalinger til ratepension og ophørende alderspension.

Den tidligere VK-regering indførte i forbindelse med Forårspakke 2.0 et loft på 100.000 kr. for fradragsberettigede indbetalinger til ratepension og ophørende alderspension med virkning fra indkomståret 2010. Loftet blev indført bl.a. ud fra en målsætning om at favorisere livsvarig alderspension på bekostning af mere kortsigtet opsparing i form af ratepensioner, der kan udbetales over kun 10 år. Det blev anbefalet af bl.a. Skattekommissionens »Lavere skat på arbejde«, februar 2009, idet der er mere indkomstaftapning af folkepension og andre offentlige ydelser forbundet med en livsvarig pensionsydelse end med en ratepension, der kan udbetales over kun 10 år.

I forbindelse med aftalen om finansloven for 2012 mellem regeringen og Enhedslisten blev loftet nedsat fra 100.000 kr. til 50.000 kr. Nedsættelsen af loftet udgør en yderligere relativ favorisering af livsvarig alderspension, og nedsættelsen vil i det omfang indbetalingerne i intervallet 50.000 kr. – 100.000 kr. sker til en livsvarig alderspension yderligere bidrage til indkomstaftapningen af folkepension og andre offentlige ydelser.

Jeg kan dermed konstatere, at det er et ønske fra et stort flertal af Folketingets partier, at der skal gælde et loft for fradragsberettigede indbetalinger til ratepension og ophørende alderspension. Forskellen mellem regeringen og oppositionspartierne i den tidligere VK-regering samt Dansk Folkeparti består for mig at se kun i, hvor højt loftet skal sættes.

Pensionsbeskatningsloven stiller for så vidt angår livsvarig alderspension bl.a. krav om, at ordningen skal gå ud på at sikre pension i form af løbende ydelser, der bortfalder ved den pensionsberettigedes død. Derimod stilles der med den gældende affattelse af pensionsbeskatningsloven ikke krav om, at de løbende udbetalinger skal være lige store.

Det er konstateret, at flere pensionsudbydere giver deres kunder mulighed for at vælge en forhøjet ydelse i begyndelsen af udbetalingsforløbet for en livsvarig alderspension og tilsvarende for en ophørende alderspension. Den forhøjede ydelse udregnes med udgangspunkt i en afkastforudsætning under udbetalingsforløbet, der overstiger, hvad der med rimelighed kan forventes af faktisk afkast i udbetalingsperioden. Derved vil udbetalingerne i de første år af udbetalingsforløbet overstige udbetalingerne i resten af forløbet. Hvis afkastforudsætningen sættes ekstremt højt, vil metoden i grænsetilfælde kunne føre til, at størstedelen af alderspensionens værdi kan udbetales over ganske få år, mens den resterende lille del fordeles over resten af perioden.

Dermed kan loftet for fradragsberettigede indbetalinger til ratepension og ophørende alderspension omgås, ligesom kravet om, at en alderspension skal udbetales over mindst 10 år kan omgås.

Det er ikke regeringens nedsættelse af loftet fra 100.000 kr. til 50.000 kr., der har skabt forudsætningerne for omgåelsesmulighederne, idet det tidligere loft på 100.000 kr. kunne omgås på principielt samme måde. Det er derfor ikke nogen løsning at forhøje loftet igen fra 50.000 kr. til 100.000 kr.

Hvis en fornuftig og velbegrundet skatteregel kan omgås, som tilfældet er for loftet på 50.000 kr. for fradragsberettigede indbetalinger til ratepension og ophørende alderspension, er det efter min opfattelse - modsat spørgeren - ikke nogen løsning at ophæve reglen. Løsningen må da i stedet være at indføre en værnsregel, der kan modvirke omgåelsen af den indførte skatteregel, så denne kan blive effektiv som tilset. De omgåelsesmuligheder af loftet, som affattelsen af den gældende pensionsbeskatningslov rummer mulighed for, skal således ikke imødegås ved enten at ophæve eller forhøje loftet.

En ophævelse af loftet ville dels indebære mulighed for, at man igen kan foretage store fradragsberettigede indbetalinger til ratepension og ophørende alderspension, dels mindre indkomstaftapping af sociale ydelser. En forhøjelse af loftet til 100.000 kr. ville have samme konsekvenser omend i noget mindre grad end ved en ophævelse af loftet. Det ville ikke være acceptabelt.